

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål A-B stillet
den 1. april 2011 af Folketingets Retsudvalg efter ønske
fra Line Barfod (EL)**

L 136, Samrådsspørgsmål A

Mener ministeren, at lovforslaget vil kunne føre til forringelser for nogle skadelidte i forhold til den nuværende lovgivning?

L 136, Samrådsspørgsmål B

Ministeren bedes redegøre for forløbet omkring tilblivelsen af lovforslaget, herunder i hvilket omfang forsikringsbranchen har haft indflydelse på udformningen af lovforslaget.

Svar:

Retsudvalget har i dette samråd stillet to spørgsmål til lovforslag L 136.

Jeg vil tillade mig at svare på spørgsmålene i omvendt rækkefølge. Jeg vil derfor starte med at redegøre for lovforslagets baggrund og tilblivelse (samrådsspørgsmål B). Derefter vil jeg vende mig mod spørgsmålet om, hvad lovforslaget vil betyde for de skadelidte (samrådsspørgsmål A).

2. Først lidt om baggrunden for lovforslaget:

Højesteret har i to domme i november 2009 fastslået, at retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i sager, der er omfattet af både *arbejdsskadesikringsloven* og *erstatningsansvarsloven*, ophører fra det tidspunkt, hvor skadelidte efter arbejdsskadesikringsloven har krav på erstatning for tab af erhvervsevne efter reglerne om *midlertidig fastsættelse* af erhvervsevnetab.

Det betyder, at en person, der kommer ud for en arbejdsskade, i nogle tilfælde ikke kan kræve en lige så stor erstatning fra den ansvarlige skadevolder, som hvis den pågældende var kommet til skade i fritiden.

Formålet med lovforslaget er *at gøre op* med denne *forskelsbehandling*.

Vi ønsker at sikre, at en person, der kommer ud for en arbejdsskade, kan kræve *lige så meget* i erstatning, som hvis den samme skade var sket i fritiden.

3. Det oprindelige udkast til lovforslaget blev sendt i høring den 22. februar 2010.

I flere af de indkomne høringssvar – bl.a. i høringssvarene fra 3F, Patientskedeforsikringen og Forsikring & Pension - blev der peget på, at lovudkastet ikke til fulde sikrede den retsstilling, som var formålet med lovændringen.

Der blev bl.a. peget på, at en mulig uheldig konsekvens af de foreslåede regler ville være, at ansvarsforsikringsselskaberne fremover kun ville udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i en kortere periode. Det skal ses i lyset af, at forsikringsselskaberne i dag ikke har mulighed for at kræve tabt arbejdsfortjeneste tilbage, hvis det efterfølgende viser sig, at de har betalt i for lang en periode.

KL, Danske Regioner og Patientforsikringen pegede endvidere på, at der var behov for yderligere overvejelser af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

I lyset af høringssvarene besluttede jeg, at der var behov for, at vi fik afklaret en række af spørgsmål, der var blevet rejst i høringssvarene.

Derfor orienterede jeg den 12. april 2010 Retsudvalget om, at Justitsministeriet havde besluttet at udsætte fremsættelsen af lovforslaget til næste folketingssamling med henblik på at overveje lovforslaget mere indgående.

4. Ministeriet gik herefter i gang med at afklare de spørgsmål, der var blevet rejst i høringssvarene. I den forbindelse var ministeriet i dialog med flere af de relevante høringsparter, herunder bl.a. KL, Patientskedeforsikringen og Forsikring & Pension.

På den baggrund udarbejdede Justitsministeriet et revideret lovforslag, som indeholdt en række ændringer, der alle havde til formål at sikre, at skadelidte kompenseres fuldt ud for sin tabte arbejdsfortjeneste, men heller ikke overkompenseres.

Lovforslaget blev herefter fremsat den 9. februar 2011 i Folketinget.

Det er rigtigt, at der ikke blev foretaget nogen *forny*et høringsrunde forud for fremsættelsen. Grunden til det var, at Justitsministeriet ikke vurderede, at det fremsatte lovforslag adskilte sig så væsentligt fra det udkast til lovforslag, der var i høring, at det var nødvendigt med en sådan ekstra høringsrunde.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er noget usædvanligt ved denne fremgangsmåde. Tværtimod. Det er sådan set den normale fremgangsmåde ved udarbejdelsen af lovforslag:

- at lovforslaget *først* sendes i høring
- at lovforslaget *derefter* eventuelt ændres i lyset af hørings svarene, og
- at lovforslaget *herefter* fremsættes.

5. Så har jeg selvfølgelig noteret mig, at der i forbindelse med lovforslagets behandling i Folketinget er blevet rejst kritik fra flere sider af, at det reviderede lovforslag angiveligt ville medføre generelle forringelser af bl.a. skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Som jeg har redegjort nærmere for i mine besvarelser af retsudvalgets spørgsmål, er en væsentlig del af den rejste kritik efter min opfattelse baseret på en misforståelse.

Det er *ikke* tanken med lovforslaget, og det har *aldrig* været tanken med lovforslaget, at gennemføre *generelle forringelser* af skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved at forkorte perioden, hvor skadelidte kan få tabt arbejdsfortjeneste.

For at undgå enhver tvivl har jeg i lyset af den rejste kritik besluttet at fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, hvor dette tydeliggøres.

Når det gælder de øvrige delelementer af forslaget, som har givet anledning til kritik – det drejer sig om reglerne vedrørende tilbagebetaling og modregning – så har jeg besluttet at fremsætte et ændringsforslag om, at disse delelementer udgår af lovforslaget. Når jeg gør det, så er det, fordi jeg mener, at der er behov for at overveje disse regler yderligere.

Jeg kan i den forbindelse henvise til min besvarelse af 7. april 2011 af spørgsmål nr. 2 fra Retsudvalget vedrørende lovforslaget.

6. Det bringer mig – her til sidst - til det første samrådspørsmål: Spørgsmål A.

Vil lovforslaget kunne føre til forringelser for nogle skadelidte i forhold til den nuværende lovgivning?

Svaret på det spørgsmål er kort og godt: "Nej".

Med de omtalte ændringer er der ingen tvivl om, at lovforslaget vil medføre en *forbedring* af skadelidtes retsstilling.

Det vil nemlig være sådan, at de skadelidte fremover i visse tilfælde vil være berettigede til *mere* i erstatning end i dag. Og i alle andre tilfælde vil de skadelidte være berettigede til det samme som i dag.

TAK